

'De dingen die voorbijgaan'

Ben altijd heel gevoelig geweest voor verandering, ook als kind.

Misschien heeft het te maken met het feit dat **ik op tweejarige leeftijd petroleum heb gedronken** op het platte dak in Veendam.

Ik herinner me nog de lange donkere gangen van het ziekenhuis en dat mijn moeder na het bezoek weer wegging. Ik wilde dat ze bleef en voelde me diep ongelukkig.

Misschien heeft het te maken met **de vele verhuizingen** die ik heb meegemaakt.

Eén periode van veertien keer in elf jaar. De ergste was die vanuit Utrecht naar Duitsland. Mijn vader werd daar luchtmacht predikant.

Ik had net de verandering Lagere School- Voortgezet Onderwijs getackeld, doordat ik precies wist met wie en bij wie ik in de klas kwam.

Ik had mijn veiligheid weer georganiseerd.

Ik herinner me nog dat mijn beste vriendjes mij uitzwaaiden toen we verhuisden. Dat was verschrikkelijk.

Ik ben altijd **op zoek geweest naar** dingen, maar ook **mensen, die altijd betrouwbaar waren**, die er altijd voor je waren. Die constant waren.

Dat ik het woord **'betrouwbaar'** gebruik toont wel aan welke lading het voor mij inmiddels had gekregen.

Feijenoord was en is voor mij de club. Als elfjarige was ik helemaal idolaat.

Hier klopte alles. Dit zou voor altijd zo blijven. Ze hadden de Europacup gewonnen en de wereldbeker.

De grond zakte onder mijn voeten vandaan toen ze in de volgende ronde werden uitgeschakeld door een nietszeggend Roemeens clubje: UT Arad. Ik vond dat zo raar, dat kon gewoon niet. Net zo min als het overlijden van Johan Crujff.

De laatste tijd is er een soort reünie, ophalen van herinneringen van **de kampen van de Vinkenhof**, op Facebook gaande. Prachtig, maar ook pijnlijk.

De Vinkenhof staat voor mij symbool voor: daar waar alles klopte. Wat een geweldige tijd! En dan kijk ik naar de foto's en dan komt dat gevoel weer boven en dan wil ik het weer vastgrijpen. Maar dat kan niet!

Waarom eigenlijk niet?

Waarom zit het leven zo in elkaar?

Waarom is alles gebaseerd op tegenstellingen? Die dan elke keer weer verder gaan.

Gebeurtenis....einde gebeurtenis....ontstaan nieuwe gebeurtenis...einde nieuwe gebeurtenis enz....

Er wordt dan gezegd dat dingen voorbij moeten gaan, opdat nieuwe dingen kunnen ontstaan. Qua logica snap ik dat wel, maar niet qua gevoel. Geef me dan maar mijn opa die 60 jaar in hetzelfde huis woonde. Daar was het iedere keer een feest der herkenning. Daarom vind ik het een schande dat mensen als Jack van Gelder en Mart Smeets bij de NOS wegmoesten, omdat ze te oud werden en het beleid nu eenmaal was dat er verjongd moest worden.

Ik besef heel goed dat **onder al deze woorden een enorme behoefte** schuilgaat **aan veiligheid en geborgenheid**.

Geen "zwaartekracht" , geen "elke keer dingen uit moeten leggen", geen "je elke keer moeten bewijzen". Waar de liefde niet bestaat bij de gratie van de haat, maar uit zichzelf. Dat heeft niets te maken met geen nieuwe ideeën willen opdoen. Dat vind ik heerlijk.

Nee, dit ligt daar onder. **Dit is voor mij een fundament**.

Daar heb ik behoefte aan. Daarom vind ik het ik ook zo fijn om naar de Baptisten Gemeente Elim in Drachten te gaan.

Daar komen voor mij verleden, heden en toekomst samen. Verdwijnen in een contant blijven.

Geloven is zo gek nog niet!

Kijk en luister maar eens: [Blof Radio Berlijn.mp4](#)

Groetjes, Willem

Reactie van Piet op Feb 3rd, 2017

Dingen gaan voorbij, maar het verhaal blijft!

De vastigheid zit dus niet in de feiten zelf, maar in de betekenis ervan voor jezelf.
Ervaringen, die indruk maakten, zijn niet blijvend, maar kunnen wel een blijvend effect opleveren.

Het koesteren van die ervaringen staat dat effect in de weg!

Misschien vraagt het wel een beetje moed om te vertrouwen, dat in het verhaal, dat je met je mee draagt alles van blijvende waarde aanwezig is en blijft.

Misschien moet je het wel geregeld te voorschijn luisteren!